

Samira Begman Karabeg

Kultura Kreativa - manifest Novog doba

Kultura Kreativa svijet poima i živi holističkim nazorom. Holistički nazor problemu međuljudskih i međunacionalnih odnosa, konflikta, ratova, odnosu počinio - žrtva ne pristupa analizom uzroka unutar prostora i vremena. Već iziskuje rezumijevanje kosmičke zakonitosti uzroka i posljedica, odnosno, zakonitosti karme. Razumijevanje ove zakonitosti dovodi do uvida u neophodnost oprosta, te i samog čina oprosta. Oprost ne konotira pomilovanje počinioa a još manje opravdanje samog čina. Nažalost, velika većina još uvijek oprost vide u ovom kontekstu. Oprost u biti znači napuštanje (otpuštanje) kvaliteta odnosa u naponu žrtva - počinio. Predpostavite si sliku gdje dvoje, različito polarizirani (plus - minus, počinio - žrtva) vuku, svako na svoju stranu, jednu žicu, usljed čega se stvara napon. Ako žrtva pusti (otпусти, oprosti) tu žicu, dakle, napusti taj kvalitet odnosa, sva težina napona pada na počinioa. Oprost ne znači pomirenje sa počinioem, već pomirenje sa svojom sudbinom. Pomirenje sa sudbinom ne predpostavlja pasivnost u odnosu na nepravdu, već duhovni vid borbe. Razumijevanjem zakonitosti karme žrtva uviđa da je unutar kosmičkog zakona uzroka i posljedica sama i žrtva i počinio, tj. da je svoju sudbinu na nekom drugom nivou sama prouzrokovala. Veliki mudraci i prosvjetitelji, od Bude, Isusa i Muhameda pa do prosvijećenih novog doba, upućuju čovječanstvo u zakonitost uzroka i posljedica i ukazuje na neophodnost oprosta. Ali, od ovog učenja neupućeno čovječanstvo je stvorilo religiozne institucije temeljene na dogmama i apsolutističkim deklaracijom sebe kao jedinom pravom i pravovjernom religijom. Što znači isključivost i neprijateljski odnos prema svim drugim i drugačijim, odnos kvaliteta napona, odnos loše kolektivne karme.

Kultura Kreativa negira duhovnu validnost religioznih institucija i ukazuje na potrebu napuštanja identifikacije kroz religije, etnije, nacije te na povratak iskonskom učenju Bude, Isusa, Muhameda. Religije, etnije i nacije su kategorije koje treba da služe čovjeku u cilju njegovog duhovnog razvoja, a ne da ga sputavaju i porobljavaju.

Razumijevanje zakonitosti karme otvara pogled u budućnost što neminovno nameće uvid o potrebi brižnog ophođenja prema životnoj sredini, proizvodnje i korištenja obnovljive energije, o potrebi korištenja resursa na ekološkim te raspodjeli istih na etičkim normama, o potrebi poslovanja na principu synergije te međuljudskim odnosima na principu empatije.

Svojim nazorima ovih stremljenja i načinom života sve više je prepoznatljiva grupa ljudi koja se nije konstituisala na do sada uobičajen način, već nevezano jedni od drugih, ali povezani jednom nevidljivom i prepoznatljivom mrežom iskristalizirala iz određenog nivoa svijesti. Ljudi koji u svojem svjetonazoru nemaju ništa konzervativnog, ali su već prevazišli i modernu. Ljudi koji beskompromisno odbijaju rasnu, etničku i religioznu isključivost, intoleranciju prema drugima i drugačijima, nekontrolisani hedonizam komercijalnih medija, neetični sistem trgovine i privređivanja, korumpiranost politike i politikanstvo te beskrupulozno uništavanje životne sredine u cilju profita. Ljudi koji ovaj stav ne zauzimaju samo deklarativno, već svojim načinom života i kvalitetom djelovanja u svim segmentima kako socijalnog, tako i individualnog bića. Ljudi kojima je spiritualna samorealizacija glavno životno usmjerenje i sa nivoa tog usmjerenja i na osnovu spoznaja tog nivoa aktivno se zalažu za holistički sistem u medicini i obrazovanju, etičku i ekološku privredu te moderni svjetonazor na osnovama quantne fizike i mehanike. Kultura Kreativa se izvibrirala iz više svijesti, izvan napona polariteta; konstruktivno - destruktivno, konzervativno - moderno, teizam - ateizam.

U odnosu na ove ljude sa novim stremljenjem pojavljuje se i termin; kulturno, ili integralno kreativni. Po prvi put u Americi, a uskoro i u zapadnoj Europi. U istočnoj i jugoistočnoj Europi, na podneblju Slavena, ova stremljenja su tek verbalizirane čežnje i uvidi u neophodnost nove paradigme, novog kvaliteta života. U stvarnosti, materijalizam je ovdje, sa svim svojim demonskim agentima; egoizam, egocentričnost, pohlepa, beskrupuloznost, machiavelizam u svim facetama, u punom jeku. Ali, to je slika koja se poima unutar prostora i vremena, sa nedostatkom razumijevanja kosmičke zakonitosti uzroka i posljedica. Jer, slavenska duša vibrira višim tonovima tonalne skale. Nije slučajno da su svi komponisti klasične muzike u slavenskim narodima komponovali u molu, dok u germanskim i latinskim u duru*.

Slavenska duša je još opterećena viškom historije kojeg nije u stanju preraditi, traumatama ratova i revolucija te psiho terorom ideologija. Ali, za dvije generacije, kada slavenska duša se probudi i otvori se novim impulsima, Kultura Kreativa neće biti val u ovom podneblju već tsunami koji će preobraziti planetu.

Diogen pro kultura magazin istrajavanjem na objedinjavanju različitosti kroz razne izražajne forme umjetnosti dokazanih Diogena je jedan ciljani impuls ka usmjerenju u novi kvalitet života, kvalitet Kulture Kreativa.

*- Čovjek je često poređen sa muzičkim instrumentom na kojem svira božanska Harmonija. Ali on toga nije svjestan. Osim toga je ovaj instrument oštećen zbog čega božanska Harmonija ne može da odsvira čiste tonove. Ljudski mozak ima sedam međuprostora ispunjenih etarom. Svaki međuprostor ima sebi svojstven ton koji odgovara jednom od tonova sedmostruke tonalne skale. Pored toga, svaki čovjek, kao i svaki ljudski kolektiv (narod) posjeduju svoj osnovni ton. Svi ovi tonovi izvršavaju zadatak shodan određenju božijeg plana. Ako su moždani međuprostori ispunjeni zemaljskim etarom, onda nisu u stanju da reaguju na impulse duhovnog polja, te usljed toga ljudsko biće proizvodi pogrešne, disharmonične tonove i nije u harmoniji sa božanskim. Ali ga sjećanje duše podsjeća da je njegovo biće jednom bilo u harmoniji, i kada duhovne impresije prožmu nadprirodu duše, u njoj nastaju impulsi koji teže da se izraze u poeziji, plesu i muzici. Jer nešto od božanskog života još egzistira u ljudskom biću kao iskra koja teži svome prvobitnom polju. Ova iskra se može rasplamsati kada se ljudsko biće kao instrument uštima sa božanskom harmonijom i poveže se sa osnovnim kozmičkim tonom s kojim vibrira i njegovo biće.

Više o muzici u kontekstu razvoja svijesti od idućeg broja.

Miroslav Barták, Czech Republic © 2012

